

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยเหตุที่ประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศมาช้านาน จึงมีบุคคล สัญชาติต่าง ๆ เดินทางเข้ามาประกอบธุรกิจต่าง ๆ ในประเทศมากขึ้นทุกที ทั้งในด้านการค้า การอุตสาหกรรม การทูต ตลอดจนกิจการของหน่วยงานและองค์การต่างประเทศทั้งหลาย บุคร ธิคาของบุคคลเหล่านี้ที่ได้ติดตามเข้ามาพำนักอาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะ ได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในประเทศอื่น หรือจนกว่าจะเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอนของคน จำเป็นต้องได้รับการศึกษาที่เหมาะสมเพื่อจักได้ไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพในประเทศของคน ต่อไป โดยเหตุนี้จึงได้มีบุคคลหลายกลุ่มพยายามจัดตั้งสถานศึกษาให้แก่เด็กต่างชาติเหล่านี้หลาย ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีเด็กจากหลายชาติ หลายภาษาชุมนุม อยู่มากที่สุด (โกสุมภ์ เวศเกษม , ถวิศา พิษยนทร โยธิน และ ม.ถ. สุรธีร์ อิศรเสนาฯ , 2532 : 1) ชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะตรวจสอบเสียก่อนว่ามีโรงเรียนที่จะให้บุตรธิดาได้เข้าเรียนหรือไม่ ถ้า ไม่มีโรงเรียนให้บุตรธิดาเข้าเรียน บุคคลเหล่านั้นอาจจะระงับไม่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาจัดการศึกษาให้เด็กเหล่านี้ โดยอนุญาต ให้มีการจัดตั้งโรงเรียนประเภทนานาชาติขึ้น ดังนี้ (วรรณสาร วรกิจ , 2539 : 1 - 7)

1. โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2500
2. โรงเรียนร่วมฤดีวิเทศศึกษา จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2506
3. โรงเรียนบางกอกพัฒนา จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2507
4. โรงเรียนสมาคมไทย-ญี่ปุ่น จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2517
5. โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2526

แต่เดิมโรงเรียนนานาชาติเป็นโรงเรียนตามนโอบายพิเศษ เป็นโรงเรียนโพ้นทะเล (Overseas School) ในขณะนั้นยังคงเป็นโรงเรียนเฉพาะชาติ สอนเฉพาะเด็กชาติใดชาติหนึ่ง เช่น โรงเรียนอเมริกันที่สอนเด็กชาวอเมริกัน โรงเรียนญี่ปุ่นที่สอนเฉพาะเด็กญี่ปุ่น โรงเรียนเหล่านี้เป็น โรงเรียนเฉพาะกาล ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 และเดิมที่รัฐบาลก็ไม่อนุญาต

ให้ตั้งโรงเรียนประเภทนี้เพิ่มขึ้น ต่อมาในสมัยรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีนาฮานันท์ ปันยารชุน (พ.ศ. 2534) ก็ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายให้มีการตั้งโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้นได้ และอนุญาตให้เด็กไทยเข้าเรียนได้ด้วย (วิจิตร ศรีธำณ, 2538 : 6) ในช่วงระยะเวลาเกือบสองทศวรรษนับแต่เริ่มมีการจัดตั้งโรงเรียนประเภทนี้ จำนวนชาวต่างประเทศที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้น จึงมีการตั้งโรงเรียนดังกล่าวเพิ่มขึ้นนับถึงปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้น 23 โรงเรียน (วรรณसार วรกิจ, 2539 : คำนำ)

โรงเรียนนานาชาติในปัจจุบันมีฐานะเป็นโรงเรียนเอกชน อยู่ภายใต้การกำกับและดูแลของกองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันมีโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศไทยจำนวน 23 แห่งที่ได้รับอนุญาตจากทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้จัดตั้งขึ้นได้ ส่วนอีก 2 โรงเรียนกำลังอยู่ในระหว่างการรอรับใบอนุญาตการจัดตั้งโรงเรียนจากทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และในจำนวนนี้มีโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศไทยเพียง 7 แห่งเท่านั้นที่หลักสูตรการสอนในโรงเรียนได้ผ่านการรับรองมาตรฐาน (Accredited) จากสถาบันในต่างประเทศแล้ว ซึ่งได้แก่ (วรรณसार วรกิจ , สัมภาษณ์ , 15 ตุลาคม 2539)

1. โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (International School Bangkok)
2. โรงเรียนนานาชาติร่วมฤดีวิเทศศึกษา (Ruamrudee International School)
3. โรงเรียนบางกอกพัฒนา (Bangkok Patana School)
4. โรงเรียนสมาคมไทย-ญี่ปุ่น (Thai-Japanese Association School)
5. โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ (ChiangMai International School)
6. โรงเรียนคริสเตียนเยอรมัน เชียงใหม่ (Christian-German ChiangMai School)
7. โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอห์น (Saint John's International School)

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติทั้ง 7 แห่งนี้ จะมีโอกาสได้รับการเทียบความรู้เท่ากับนักเรียนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและเอกชนไทย ส่วนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติอื่น ๆ จะไม่ได้รับการเทียบความรู้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นของรัฐบาลและเอกชนในประเทศไทยได้

โดยปกติแล้วโรงเรียนจะต้องทำเรื่องขอรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสถาบันในต่างประเทศ ซึ่งมีขั้นตอนและหลักเกณฑ์มากมายตามหลักเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินคุณภาพของโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาอนุมัติการรับรองมาตรฐานตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับโรงเรียนนานาชาติต่อไป โรงเรียนนานาชาติใดที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเหล่านี้ก็จะสามารถสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และผลดีต่อเด็กไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนนานาชาติดังกล่าว

แม้ว่าในปัจจุบันจะมีสถาบันการศึกษานานาชาติเพิ่มขึ้นมาก แต่สภาวะการแข่งขันสำหรับธุรกิจประเภทนี้ในประเทศไทยไม่ได้รุนแรงมากเหมือนธุรกิจประเภทอื่น นอกจากการแข่งขันไม่สูงมากแล้ว นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมด้านการศึกษาทั้งในปัจจุบันที่ให้สิทธิพิเศษสำหรับโรงเรียนที่จัดตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องของการยกเว้นภาษีและการนำครูต่างชาติเข้ามาได้แล้ว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ของรัฐบาล ยังมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ทันต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การปฏิรูปการศึกษา การเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนรู้ และการเปิดเสรีทางการศึกษาล้วนเป็นปัจจัยผลักดันให้การศึกษาระบบนานาชาติจะสามารถเติบโตต่อไปได้

การหลั่งไหลเข้ามาของนักลงทุนจากต่างประเทศในช่วงที่ผ่านมาเป็นปัจจัยเสริมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะเพิ่มขีดความต้องการสถานศึกษานานาชาติสำหรับบุตรหลานของนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาทั้งชั่วคราวและระยะยาว และปัจจัยอีกด้านหนึ่งที่จะช่วยเสริมกิจการสถานศึกษานานาชาติ คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการติดต่อเชื่อมโยงกันทั่วโลก ทำให้องค์กรและบริษัทเอกชนต่างๆต้องการบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษในเรื่องของการใช้ภาษาต่างประเทศ นอกเหนือจากความรู้เฉพาะงาน ยังผลให้ความสำคัญของการศึกษาในระบบนานาชาติเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการสอนด้วยสื่อและภาษาต่างประเทศ (ช่อนกลิ่น พลอยมี , 2539 : 69 - 70)

ตามที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าโรงเรียนนานาชาติเป็นโรงเรียนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพทางการศึกษาสูงและโรงเรียนมีส่วนเป็นอย่างมากในการพัฒนาการศึกษาที่มีลักษณะเป็นระบบนานาชาติในประเทศไทย นอกจากนี้โรงเรียนนานาชาติยังมีลักษณะการดำเนินงานที่แตกต่างไปจากโรงเรียนเอกชน

ประเภทอื่น กล่าวคือ เป็นโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการศึกษาตามแบบระบบการศึกษาของต่างประเทศ ใช้มาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ มีแนวทางดำเนินการรับนักเรียนต่างประเทศ เป็นส่วนใหญ่ และตลอดจนใช้หลักสูตรและครูผู้สอนจากต่างประเทศ และนับตั้งแต่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติสนับสนุนให้เปิดโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้นในประเทศไทย และอนุญาตให้นักเรียนไทยสามารถเข้ารับการศึกษานั้นก็เพื่อต้องการที่จะผลิตพลเมืองให้เป็นคนในสังคมโลก กล่าวคือให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในระดับสูงและกว้าง มีความรอบรู้ ทันต่อสถานการณ์ของข้อมูลและข่าวสารในด้านต่าง ๆ ของโลกไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง การค้า การเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและคาดการณ์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เพื่อจะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันนี้โรงเรียนนานาชาติจึงเป็นทางเลือกของผู้ปกครองที่จะนำบุตรของตนไปสู่ระดับสากลได้ เพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรไว้รองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และที่สำคัญคือ ระบบการศึกษานานาชาติ (International Education) นี้จะช่วยส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในการก้าวไปสู่ประชาคมนานาชาติได้เนื่องจากประเทศไทยในขณะนี้มีความจำเป็นต้องเตรียมคนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ขณะเดียวกันก็ต้องรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์และศักดิ์ศรีของประเทศไทยด้วย จึงนับว่าโรงเรียนนานาชาติมีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาและการปรับปรุงการศึกษาให้เข้ากับสภาวะของสังคมไทยที่เปลี่ยนไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะแล้วจากสถาบันในต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจและคิดว่าประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่น่าจะทำการศึกษาอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากเหตุผลที่สำคัญคือ การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญ เป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียน เพราะจุดมุ่งหมายของงานวิชาการอยู่ที่การเสริมสร้างนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ โดยแท้จริง กล่าวคือให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

นอกจากนี้การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประเภทนี้ยังก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการบริหารและปัญหาที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนนานาชาติที่ใช้ระบบการศึกษาแบบต่างประเทศ และเป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานคุณภาพทางการ

ศึกษาสูง ซึ่งผลสรุปของการวิจัยที่ได้นอกจากจะใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติในการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นแล้ว ผลการวิจัยที่ได้ยังเป็นข้อความรู้ใหม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาไทยในการที่ผู้บริหารโรงเรียนจักได้นำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาและปรับปรุงงานการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทางการศึกษาจากสถาบันในต่างประเทศแล้ว และโรงเรียนยินดีให้ความร่วมมือและอนุญาตให้เข้าศึกษากรณีของโรงเรียนได้ ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะโรงเรียนนานาชาติที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ โรงเรียนนานาชาติร่วมฤดีวิเทศศึกษา และโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์

2. กรอบแนวความคิดในการศึกษาการบริหารงานวิชาการ ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษาของโรงเรียน
2. การจัดองค์การและโครงสร้างระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
3. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
4. สื่อการสอน
5. การจัดการเรียนการสอน
6. การนิเทศการสอนและการพัฒนาครู
7. การวัดผลและประเมินผล
8. การแนะแนว
9. งานห้องสมุด
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากคำบางคำที่ใช้ในงานวิจัยนี้อาจมีความหมายที่แตกต่างไปจากความหมายของคำที่ใช้โดยทั่วไป ดังนั้นเพื่อความหมายของคำที่ใช้ในงานวิจัยเป็นที่เข้าใจอย่างถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้ความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ดังต่อไปนี้

โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษานานาชาติซึ่งจัดการศึกษาให้กับนักเรียน ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หมายถึง โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ โรงเรียนนานาชาติร่วมฤดีวิเทศศึกษา และโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์ห์น

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการและการจัดการในงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและงานวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย เรื่องปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษาของโรงเรียน การจัดองค์การและโครงสร้างระบบบริหารงานวิชาการของโรงเรียน หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ สื่อการสอน การจัดการเรียนการสอน การนิเทศการสอนและการพัฒนาครู การวัดผลและประเมินผล การแนะแนว งานห้องสมุด และเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษาของโรงเรียน หมายถึง ระบบความเชื่อที่มีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่แสดงออกมาในรูปอุดมคติ เพื่อใช้เป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานของคณะบุคคลในโรงเรียนว่าต้องการผลิตนักเรียนไปในแนวทางใด ให้เป็นผู้มีคุณสมบัติ มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม และมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ในลักษณะใดในแต่ละตอนของการศึกษา และมีจุดมุ่งหมายในการจัดการอย่างไร

การจัดองค์การ หมายถึง การจัดกลุ่มงานหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ของโรงเรียน แสดงโครงสร้าง แสดงกลุ่มงาน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานและบุคคล แสดงสายการควบคุมบังคับบัญชา แสดงการแบ่งงานและการรวมหน่วยงาน เพื่อก่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การโดยส่วนรวม

โครงสร้างระบบบริหารงานวิชาการ หมายถึง โครงสร้างการดำเนินงานทางวิชาการของโรงเรียน ซึ่งได้แก่ การแบ่งงานวิชาการออกเป็นหมวดหรือสายวิชาต่าง ๆ การจัดตำแหน่งกำกับดูแลบริหารทางวิชาการ การจัดตั้งกรรมการฝ่ายวิชาการของโรงเรียน และการมอบหมายงานวิชาการของผู้บริหารงานวิชาการให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจในหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร การกำหนดนโยบายการดำเนินงาน การวางแผนปฏิบัติเพื่อแปลงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสู่แผนการสอน สู่โครงการสอน สู่กิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน คู่มือครู และนำกำหนดการสอนตามแนวหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

สื่อการสอน หมายถึง การจัดระบบและการดำเนินการด้านการบริการวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการศึกษา การให้คำแนะนำและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้อย่างเหมาะสม การดูแลบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ให้ใช้ได้อย่างคุ้มค่า การนำเอาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดให้มีแผนการเรียน การจัดทำรายสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การสอน การจัดกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน การสอนซ่อมเสริม และการจัดทำคู่มือครูและคู่มือนักเรียนในโรงเรียน

การนิเทศการสอนและการพัฒนาครู หมายถึง การติดตามผลการปฏิบัติงานของครู การให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู การส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุน ตลอดจนการฝึกอบรมครู (ในบางกรณี) เพื่อให้ครูดำเนินการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การจัดดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน การจัดทำข้อทดสอบและการส่งเสริมให้ครูนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และระบบงานที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน

การแนะแนว หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ ทั้งในด้านปัญหาทางวิชาการและปัญหาส่วนตัว เพื่อให้ นักเรียนสามารถช่วยเหลือและปรับตัวเองได้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด เป็นผลให้ นักเรียนมีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการและความสามารถของคน

งานห้องสมุด หมายถึง การบริหารและดำเนินการบริการของห้องสมุดของโรงเรียนให้ตอบสนองการเรียนการสอนและกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน การปรับปรุงระบบบริการของห้องสมุดให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนให้นักเรียนและครูใช้บริการของห้องสมุด

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของสโมสร องค์การ สภากลุ่ม ชุมนุม ชมรม และโครงการ เป็นต้น โดยกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริม โดยให้นักเรียนสมัครเข้าร่วมตามความสนใจ ความชอบและความถนัด เพื่อเสริมให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และช่วยทำให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของโรงเรียน ซึ่งในโรงเรียนนานาชาติในข่ายการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อธิการโรงเรียน (Superintendent) หรือ ผู้อำนวยการโรงเรียน (Director)

ครูใหญ่ (Division Principal) หมายถึง ผู้บริหาร ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียนโดยเฉพาะ ประกอบด้วย ครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา (Elementary School Principal) ครูใหญ่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School Principal) และครูใหญ่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School Principal)

ผู้ช่วยครูใหญ่ (Assistant or Vice Principal) หมายถึง ผู้ช่วยครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา (Elementary School Vice Principal) ผู้ช่วยครูใหญ่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School Vice Principal) และผู้ช่วยครูใหญ่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (High School Vice Principal)

ครูหัวหน้าหมวดวิชา (Department Heads หรือ Subject Heads) หมายถึง ครูที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มวิชา หรือหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียน ได้แก่ หัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้ คือ

1. ข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติในการใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
2. ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนานาชาติที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกัน
3. ผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในด้านการวางแผนการจัดการศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งรวมถึงโรงเรียนนานาชาติใหม่ที่กำลังดำเนินการ และโรงเรียนนานาชาติที่กำลังจะจัดตั้งขึ้นใหม่ในอนาคต
4. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียนนานาชาติ เพื่อให้สาธารณชนได้รู้และมีความเข้าใจในระบบการศึกษาของโรงเรียนมากขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนไทยสามารถนำข้อความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนต่อไป
5. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพของงานวิชาการในโรงเรียนนานาชาติที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันรับรองการศึกษาในต่างประเทศ หรือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเรื่องการพิจารณาเพื่อขออนุมัติการรับรองมาตรฐานของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาขั้นต้น เป็นการรวบรวมและศึกษาข้อความรู้เกี่ยวกับหลักการ แนวความคิดและทฤษฎีของการบริหารงานวิชาการ และข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนนานาชาติ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำร่างกรอบของแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้

ขั้นที่ 2 การกำหนดกรอบของแนวความคิดในการวิจัย เป็นการกำหนดกรอบ แนวความคิดเพื่อการวิจัย ภายหลังจากการศึกษาเอกสารและจัดทำร่างกรอบแนวความคิดในการ วิจัยเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกรอบแนวความคิดดังกล่าวครอบคลุมประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับขอบข่ายของ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน 10 เรื่อง

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย เป็นการกำหนดและสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบนำสัมภาษณ์ (Guide Interview) สำหรับครูใหญ่และ ผู้ช่วยครูใหญ่ของทุกระดับการจัดการศึกษาของแต่ละโรงเรียน ซึ่งเป็นบุคคลผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ของการวิจัย และแบบศึกษาเอกสาร เพื่อใช้บันทึกข้อมูลและวิเคราะห์เอกสารที่ เกี่ยวกับงานวิชาการของโรงเรียน

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา วิเคราะห์โดยการสัมภาษณ์ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ของทุกระดับการจัดการศึกษาในแต่ละ โรงเรียน และการศึกษาจากเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียน

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล เป็นการรายงานผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยเป็นการจัดเรียงลำดับและหมวดหมู่ของเนื้อหาแล้วรายงานเป็น รายงานกรณีโรงเรียน ตามประเด็นของกรอบแนวความคิดในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

ลำดับขั้นในการนำเสนอรายงานการวิจัย

การรายงานการวิจัยจะได้นำเสนอเป็น 5 บท ประกอบด้วย

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นในการนำเสนอรายงานการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง สารสำคัญเกี่ยวกับความเป็นมา ความหมาย แนวความคิดและลักษณะของการศึกษานานาชาติ โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ระบบการศึกษาแบบโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสรุป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การศึกษาขั้นต้น การกำหนดกรอบของแนวความคิดในการวิจัย การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิเคราะห์กรณีโรงเรียนนานาชาติ แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย